

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-05-87-A
Datum: 22. maj 2009.
Original: engleski

PRED ŽALBENIM VEĆEM

U sastavu: sudija Liu Daqun, predsedavajući
sudija Mehmet Güney
sudija Fausto Pocar
sudija Andréia Vaz
sudija Theodor Meron

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 22. maja 2009.

TUŽILAC

protiv

**MILANA MILUTINOVIĆA
NIKOLE ŠAINOVIĆA
DRAGOLJUBA OJDANIĆA
NEBOJŠE PAVKOVIĆA
VLADIMIRA LAZAREVIĆA
SRETENA LUKIĆA**

JAVNO

**JAVNA REDIGOVANA VERZIJA "ODLUKE PO DRUGOM ZAHTEVU VLADIMIRA
LAZAREVIĆA ZA PRIVREMENO PUŠTANJE NA SLOBODU U KRAĆEM TRAJANJU
IZ RAZLOGA SAOSEĆAJNOSTI" DONETE 21. MAJA 2009.**

Tužilaštvo:

g. Paul Rogers

Obrana:

g. Eugene O'Sullivan i g. Slobodan Zečević za g. Milana Milutinovića
g. Toma Fila i g. Vladimir Petrović za g. Nikolu Šainovića
g. Tomislav Višnjić i g. Peter Robinson za g. Dragoljuba Ojdanića
g. John Ackerman i g. Aleksandar Aleksić za g. Nebojšu Pavkovića
g. Mihajlo Bakrač i g. Đuro Čepić za g. Vladimira Lazarevića
g. Branko Lukić i g. Dragan Ivetić za g. Sretena Lukića

1. Žalbena veće Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbena veće, odnosno Međunarodni sud) rešava po poverljivom "Zahtevu Vladimira Lazarevića za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju iz razloga saosećajnosti s poverljivim dodacima", koji je odbrana Vladimira Lazarevića (dalje u tekstu: Lazarević) podnela 6. maja 2009. godine (dalje u tekstu: Drugi zahtev). Tužilaštvo je 13. maja 2009. godine dostavilo svoj odgovor.¹ Lazarević nije podneo repliku.

I. KONTEKST

2. Dana 26. februara 2009. godine Pretresno veće III (dalje u tekstu: Pretresno veće) izreklo je Lazareviću osuđujuću presudu za deportaciju i prisilno premeštanje kao zločine protiv čovečnosti na osnovu članova 5(d), 5(i) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda i izreklo mu kaznu od 15 godina zatvora.² Iako dosad nije podneta nijedna najava žalbe, Žalbena veće smatra da, izuzev Milana Milutinovića, sve strane nameravaju da ulože žalbu na Prvostepenu presudu.³

3. Tokom suđenja Lazarević je podneo niz zahteva za privremeno puštanje na slobodu, od kojih su neki odobreni iz humanitarnih razloga i/ili razloga saosećajnosti.⁴ Dana 2. aprila 2009. godine Žalbena veće je odbilo Lazarevićev zahtev za privremeno

---

¹ Odgovor tužilaštva na Zahtev Vladimira Lazarevića za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju iz razloga saosećajnosti, 13. maj 2009. godine (poverljivo) (dalje u tekstu: Odgovor).

² *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Presuda, 26. februar 2009. godine (dalje u tekstu: Prvostepena presuda), tom 3, par. 1211.

³ Zajednički zahtev za produženje roka za podnošenje najave žalbe, koji su tužilaštvo i timovi odbrane Nikole Šainovića, Dragoljuba Ojdanića i Vladimira Lazarevića podneli 9. marta 2009. godine; Zahtev za produženje roka za podnošenje najave žalbe s Dodatkom, koji je odbrana Nebojše Pavkovića podnela 9. marta 2009. godine; Pridruženi zahtev Sretena Lukića uz zahtev za produženje roka za podnošenje najave žalbe, 9. mart 2009. godine. Vidi i Odluku po zahtevima za produženje roka za podnošenje najave žalbe, 23. mart 2009. godine, str. 4, gde je stranama u postupku koje žele da ulože žalbu na Prvostepenu presudu naloženo da svoje najave žalbe podnesu najkasnije 27. maja 2009. godine.

⁴ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lazarevićevom Zahtevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 18. jun 2007. godine (javno s poverljivim dodatkom); *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lazarevićevom Zahtevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 15. april 2008. godine; *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lazarevićevom Zahtevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 9. februar 2009. godine (javno s poverljivim i *ex parte* dodatkom) (dalje u tekstu: Odluka od 9. februara 2009. godine).

puštanje na slobodu,⁵ čime se “ne isključuju eventualni zahtevi za privremeno puštanje na slobodu zbog [njegovih] medicinskih problema”.⁶

II. MERODAVNO PRAVO

4. U skladu s pravilom 65(I) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), osuđeno lice može da podnese zahtev za privremeno puštanje na slobodu na određeno vreme. Na osnovu pravila 107 Pravilnika, celo pravilo 65 primenjuje se, *mutatis mutandis*, na zahteve upućene Žalbenom veću u skladu s ovom odredbom.⁷ Pravilo 65(I) Pravilnika tako predviđa da Žalbeno veće može da odobri privremeno puštanje na slobodu ukoliko se uverilo (i) da će se žalilac, ako bude pušten, pojaviti na žalbenom pretresu, odnosno da će se predati u pritvor po isteku određenog roka, kako već bude slučaj; (ii) da žalilac, ako bude pušten, neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svedoka ni bilo koje drugo lice, i; (iii) da postoje posebne okolnosti koje opravdavaju takvo puštanje. Ti uslovi moraju se razmatrati kumulativno.⁸ Žalbeno veće podseća da "o tome da li žalilac ispunjava te uslove treba odlučivati na osnovu kriterijuma najveće verovatnoće, a Žalbeno veće, ocenjujući uverljivost dokaza, treba da uzme u obzir činjenicu da je pojedinac već osuđen".⁹ Naposletku, ocena da li su ispunjeni uslovi iz pravila 65 vrši se uz primenu diskrecionih ovlašćenja i od slučaja do slučaja.¹⁰

⁵ Zahtev Vladimira Lazarevića za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju iz razloga saosećajnosti, 12. mart 2009. godine (poverljivo) (dalje u tekstu: Prvi zahtev).

⁶ Odluka po Zahtevu Vladimira Lazarevića za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju iz razloga saosećajnosti, 2. april 2009. godine (dalje u tekstu: Odluka od 2. aprila 2009. godine), par. 11.

⁷ *Tužilac protiv Rasima Delića*, predmet br. IT-04-83-A, Odluka po zahtjevu Rasima Delića za privremeno puštanje na slobodu, 11. maj 2009. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Delić*), par. 5; Odluka od 2. aprila 2009. godine, par. 4, gde se poziva na predmet *Tužilac protiv Ljubeta Boškskog i Johana Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-A, Odluka po Zahtevu Johana Tarčulovskog za privremeno puštanje na slobodu, 18. decembar 2008. godine, (poverljivo) (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Tarčulovski*), par. 3; *Tužilac protiv Pavla Strugara*, predmet br. IT-01-42-A, Odluka po ponovljenom Zahtevu odbrane za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, 15. april 2008. godine, (javna redigovana verzija) (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Strugar* od 15. aprila 2008. godine), par. 5; *Tužilac protiv Pavla Strugara*, predmet br. IT-01-42-A, Odluka po Zahtevu odbrane za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, 2. april 2008. godine, (javna redigovana verzija) (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Strugar* od 2. aprila 2008. godine), par. 3.

⁸ Odluka u predmetu *Delić*, par. 5; Odluka od 2. aprila 2009. godine, par. 4, gde se upućuje na Odluku u predmetu *Tarčulovski*, par. 3; Odluka u predmetu *Strugar* od 15. aprila 2008. godine, par. 5; i Odluka u predmetu *Strugar* od 2. aprila 2008. godine, par. 3.

⁹ *Id.*

¹⁰ Odluka u predmetu *Delić*, par. 5; Odluka od 2. aprila 2009. godine, par. 4, gde se upućuje na Odluku u predmetu *Strugar* od 2. aprila 2008. godine, par. 11, gde se upućuje na *Tužilac protiv Jadranka Prlića i*

III. DISKUSIJA

A. Argumenti strana u postupku

5. Lazarević traži da bude privremeno pušten na slobodu od 25. maja do 25. juna 2009. godine, “kako bi mogla da mu se ukaže najadekvatnija lekarska nega”.¹¹

[REDIGOVANO]

6. Lazarević [REDIGOVANO] tvrdi da Vojna bolnica u Nišu, Srbija (dalje u tekstu: Niška bolnica) “raspoláže svim neophodnim uslovima po pitanju osoblja, tehničkih zahteva i kvaliteta, za obavljanje veoma delikatnih i zahtevnih hirurških zahvata”.¹² Lazarević tvrdi da bi tokom traženog perioda privremenog boravka na slobodi bili obavljani ne samo neophodni hirurški zahvati i laboratorijski pregledi u Niškoj bolnici, već da bi on obuhvatao i adekvatno vreme potrebno za “kućnu negu”.¹³

7. Lazarević ponavlja da su garancije koje je Vlada Republike Srbije dala tokom postupka i dalje na snazi,¹⁴ te je kao prilog uz svoj Drugi zahtev dostavio potvrdu Vlade Republike Srbije s tim u vezi.¹⁵ On osim toga ponavlja da i dalje važi njegova obaveza u vezi s prethodnim zahtevima, da “nema opasnosti od bekstva i [...] da on neće predstavljati opasnost ni po jednu žrtvu, svedoka ili neko drugo lice, u smislu pravila 65(I)”.¹⁶ Naposljetku, on se obavezuje da, ukoliko mu bude odobrene privremeno puštanje na slobodu, neće napuštati teritoriju Niša.¹⁷

8. Tužilaštvo se protivi Drugom zahtevu i tvrdi da Lazarević nije pokazao zašto se potrebni hirurški zahvati i pregledi ne mogu obaviti u Holandiji.¹⁸ Tužilaštvo dalje tvrdi da psihološki faktori koje je izneo Lazarević ne predstavljaju posebne okolnosti koje

---

drugih, predmet br. IT-04-74-AR65-5, Odluka po objedinjenoj žalbi Tužilaštva na odluke o privremenom puštanju na slobodu optuženih Prlića, Stojića, Praljka, Petkovića i Čorića, 11. mart 2008. godine, par. 7.

¹¹ Drugi zahtev, par. 1, 10.

¹² *Ibid.*, par. 4. Vidi i Dodatak C Drugom zahtevu.

¹³ *Ibid.*, par. 4.

¹⁴ *Ibid.*, par. 6.

¹⁵ Prilog uz Zahtev Vladimira Lazarevića za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, s poverljivim Dodatkom, 14. maj 2009. godine (poverljivo)(dalje u tekstu: Prilog).

¹⁶ Drugi zahtev, par. 7.

¹⁷ *Ibid.*, par. 9.

¹⁸ Odgovor, par. 1, 3-5.

opravdavaju privremeno puštanje na slobodu.¹⁹ [REDIGOVANO] Ono dalje tvrdi da bi svako osuđeno lice moglo da kaže da mu najviše odgovara da se leči u bolnici blizu svoje kuće, a da ne navede zašto. Tužilaštvo pak ističe da se privremeno puštanje na slobodu osuđenog lica može odobriti samo u izuzetnim okolnostima, koje Lazarević nije pokazao.²⁰ Naposljetku, tužilaštvo insistira na tome da bi Žalbeno veće, ukoliko odobri Drugi zahtev, trebalo da odredi iste uslove koje je naložilo Pretresno veće u Odluci od 9. februara 2009. godine, kao "minimalnu meru koja će obezbediti [Lazarevićev] povratak u PJUN".²¹

B. Analiza

1. Posebne okolnosti

9. Žalbeno veće podseća na to da je specifičnost privremenog puštanja na slobodu u fazi posle pretresnog postupka izražena u članu 65(I)(iii) Pravidnika, koji predviđa dodatni kriterijum, a to je da "postoje posebne okolnosti koje opravdavaju takvo puštanje".²² Iz razloga navedenih u paragrafu 2 gore u tekstu, Žalbeno veće će, za potrebe ove odluke, poći od toga da će u ovom predmetu biti pokrenut žalbeni postupak. U takvim situacijama Žalbeno veće je zaključivalo da posebne okolnosti zasnovane na razlozima humanosti i saosećajnosti postoje kada za to postoji ubedljivo opravdanje kao što je neka zdravstvena potreba podnosioca zahteva ili pomen nekom članu uže porodice.²³ Žalbeno veće je privremeno puštanje na slobodu odobravalo i radi posete članu uže porodice koji je "izuzetno lošeg zdravlja i čija smrt može nastupiti svakog časa".²⁴ Žalbeno veće je takođe naglasilo da se "činjenica da je nekim optuženima odobravano privremeno puštanje na slobodu do suđenja na osnovu sličnih razloga ne primenjuje automatski analogijom u odnosu na lica koja je pretresno veće već osudilo i

¹⁹ *Ibid.*, par. 6.

²⁰ *Ibid.*, par. 10.

²¹ *Ibid.*, par. 12.

²² Odluka od 2. aprila 2009. godine, par. 8; Odluka u predmetu *Strugar* od 15. aprila 2008. godine, par. 10.

²³ Odluka od 2. aprila 2009. godine, par. 8; Odluka u predmetu *Strugar* od 2. aprila 2008. godine, par. 12, gde se, između ostalog, upućuje na *Tužilac protiv Radoslava Brđanina*, predmet br. IT-99-36-A, Odluka po Zahtjevu Radoslava Brđanina za privremeno puštanje na slobodu, 23. februar 2007. godine, par. 6; *Tužilac protiv Blagoja Simića*, predmet br. IT-95-9-A, Odluka po zahtjevu Blagoja Simića na osnovu pravila 65(I) za privremeno puštanje na slobodu na određeno vreme radi prisustva parastosu za oca, 21. oktobar 2004. godine, par. 20.

²⁴ Odluka od 2. aprila 2009. godine, par. 8; Odluka u predmetu *Strugar* od 15. aprila 2008. godine, par. 10.

koja traže da budu privremeno puštena na slobodu u očekivanju žalbenog postupka".²⁵ Naposletku, s obzirom na to da je "pojam ubedljivog opravdanja tesno povezan s obimom posebnih okolnosti koje mogu služiti kao opravdanje za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti u žalbenoj fazi postupka", opravdanja poput želje da se provede vreme s porodicom izričito nisu prihvatana kao posebne okolnosti u smislu pravila 65(I)(iii) Pravilnika.²⁶

10. Žalbeno veće konstatuje da je Lazarević izneo medicinske dokaze koji pokazuju da, osim drugih zdravstvenih pitanja, tri problema iziskuju hitnu lekarsku intervenciju: [REDIGOVANO]. Žalbeno veće se uverilo da se ti zdravstveni problemi mogu okvalifikovati kao "ubedljivo opravdanje", u smislu koji je opisan gore u tekstu.²⁷

11. Što se tiče prigovora tužilaštva, Žalbeno veće primećuje da medicinski dokazi zaista ne pokazuju da se traženo lečenje ne može obaviti u Holandiji. Iako taj uslov nije izričito predviđen pravilom 65(I) Pravilnika, Žalbeno veće se slaže s tužilaštvom da je to relevantan faktor za utvrđivanje da li postoje "posebne okolnosti". Uprkos tome, Žalbeno veće ističe da ocena takvih okolnosti mora da se obavlja u svakom predmetu posebno i da odražava ukupne relevantne okolnosti. Lazarevićeva situacija se razlikuje od onih koje su opisane u odlukama koje citira tužilaštvo.²⁸ Žalbeno veće smatra da Lazarevićev istorijat

²⁵ Odluka od 2. aprila 2009. godine, par. 8; Odluka u predmetu *Strugar* od 2. aprila 2008. godine, par. 11.

²⁶ Odluka od 2. aprila 2009. godine, par. 8; Odluka u predmetu *Tarčulovski*, par. 8; Odluka u predmetu *Strugar* od 2. aprila 2008. godine, par. 12.

²⁷ Vidi par. 9 gore.

²⁸ Kao prvo, tužilaštvo upućuje na *Tužilac protiv Pavla Strugara*, predmet br. IT-01-42-A, Odluka po Podnesku odbrane: Zahtev za pružanje lekarske pomoći u uslovima pritvora u Republici Crnoj Gori, 8. decembar 2005. godine, str. 3-4, u kojoj je Žalbeno veće odbilo zahtev Pavla Strugara za privremeno puštanje na slobodu zbog toga što, iako mu je neosporno potrebna operacija kolena, on nije pokazao zašto mu se traženo lečenje ne može ukazati u Holandiji. Međutim, tužilaštvo nije navelo da je ponovljeni zahtev Pavla Strugara odobren nekoliko dana kasnije u svetlu njegovog "ukupnog zdravstvenog stanja" i potrebe za rehabilitacijom (*Tužilac protiv Pavla Strugara*, predmet br. IT-01-42-A, Odluka po Podnesku odbrane: zahtev za pružanje lekarske pomoći u uslovima pritvora u Republici Crnoj Gori, 16. decembar 2005. godine, str. 3).

Kao drugo, tužilaštvo upućuje na *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po zahtevu dodeljenih branilaca za privremeno puštanje na slobodu, 23. februar 2006. godine, par. 17, u kojem se pominje samo "ustanova [koja] više odgovara", koju je naveo Slobodan Milošević, ali nema drugih argumenata koji se mogu uporediti s onima iz Drugog zahteva. Žalbeno veće dalje podseća da nije imalo priliku da reši žalbu na pomenutu odluku iz predmeta *Tužilac protiv Slobodana Miloševića* jer je postupak protiv njega obustavljen nakon njegove smrti (vidi *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR65.1, Odluka po zahtevu dodeljenih branilaca za hitno rešavanje po žalbi na Odluku po zahtevu dodeljenih branilaca za privremeno puštanje na slobodu, koju je donelo Pretresno veće, 17. mart 2006. godine).

bolesti²⁹ zajedno s neosporno “dugotrajnim i neugodnim oporavkom” koji se očekuje nakon pomenutih hirurških zahvata, kao i psihološki faktori istaknuti u Medicinskom izveštaju PJUN,³⁰ u ovim konkretnim okolnostima predstavljaju dovoljan osnov za zaključak da traženo lečenje i terapija koja usledi imaju veće šanse za uspeh ukoliko se obave u Niškoj bolnici, kao što je tražio Lazarević. Shodno tome, Žalbeno veće smatra da postoje posebne okolnosti koje opravdavaju privremeno puštanje Lazarevića na slobodu.

12. Pored toga, Žalbeno veće se uverilo da je period od jednog meseca privremenog boravka na slobodi, naveden u Drugom zahtevu, razuman i opravdan, s obzirom na prirodu traženog lečenja i očekivanog oporavka. Uz to, Žalbeno veće smatra da Lazarevićevo odsustvo iz PJUN tokom pomenutog perioda neće omesti žalbeni postupak, jer on tek treba da počne.³¹

2. Drugi uslovi iz pravila 65(I)

13. Opasnost od bekstva vezana za odobravanje privremenog puštanja na slobodu veća je u ovoj fazi, kad je Pretresno osudilo Lazarevića na 15 godina zatvora, nego što je bila dok je pretresni postupak bio u toku. Međutim, u svetlu diskusije koja sledi, Žalbeno veće smatra da je zadovoljen uslov iz pravila 65(I)(i) Pravilnika.³²

14. Žalbeno veće je uzelo u obzir ponovljene garancije Srbije.³³ Ono takođe napominje da je Pretresno veće, kad je poslednji put odobrilo privremeno puštanje Lazarevića na slobodu, odredilo strogo kontrolisane uslove, uključujući dvadesetčetvoročasovni nadzor.³⁴ Žalbeno veće smatra da uslovi privremenog puštanja na slobodu u ovoj fazi treba da budu bar isto onoliko strogi kao uslovi koje je odredilo

²⁹ [REDIGOVANO] Žalbeno veće smatra da se neke od ovih tvrdnji temelje na Lazarevićevom viđenju situacije, a ne na objektivnim medicinskim dokazima. Međutim, Žalbeno veće prihvata da se u Medicinskom izveštaju PJUN vide ukupne negativne psihičke posledice tih okolnosti (Dodatak B Drugom zahtevu).

³⁰ Konkretno, u Medicinskom izveštaju PJUN navodi se da lečenje i dalje lekarske pregleda u Srbiji treba razmotriti iz sledećih “društvenih i psiholoških razloga”: [REDIGOVANO] (Dodatak B Drugom zahtevu).

³¹ Vidi par. 2 gore.

³² Cf. Odluka od 9. februara 2009. godine, par. 30.

³³ Dodatak Prilogu.

³⁴ Odluka od 9. februara 2009. godine, par. 26-27, gde se upućuje na *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Podnesak Republike Srbije u vezi s Nalogom Pretresnog veća od 18. marta 2008, 20. mart 2008. godine. (dalje u tekstu: Podnesak Srbije od 2008. godine).

Pretno veće u Odluci od 9. februara 2009. godine. Po mišljenju Žalbenog veća, iako uslov dvadesetčetvorčasovnog nadzora nije naveden u dokumentima dostavljenim u Prilogu, on će se primenjivati i u ovom slučaju,³⁵ zajedno s drugim dole navedenim uslovima. Žalbeno veće takođe primećuje da se Lazarević pridržavao uslova određenih u Odluci od 9. februara 2009. godine.³⁶

15. U svetlu gorenavedenog i imajući u vidu Lazarevićeve okolnosti, Žalbeno veće se uverilo da će se on, ukoliko bude pušten na slobodu, vratiti u pritvor po isteku ograničenog perioda svog privremenog boravka na slobodi. Isto tako, Žalbeno veće se uverilo da Lazarević neće predstavljati opasnost ni po jednu žrtvu, svedoka ili neko drugo lice.

16. Naposletku, Žalbeno veće napominje da se Holandija, kao zemlja domaćin, ne protivi tome da Lazarević bude privremeno pušten na slobodu, kako je traženo u Drugom zahtevu.³⁷

IV. DISPOZITIV

17. Iz navedenih razloga, Žalbeno veće ovim **ODOBRAVA** Drugi Zahtev i **NALAŽE** kako sledi:

1. holandske vlasti će 25. maja 2009. godine, ili što je pre moguće nakon tog datuma, prebaciti Lazarevića na aerodrom Schiphol u Holandiji;
2. na aerodromu Schiphol, Lazarević će biti privremeno predat pod nadzor jednog predstavnika Vlade Republike Srbije, u skladu s paragrafom (a) garancije države,³⁸ koji će pratiti Lazarevića preostalo vreme putovanja do njegovog boravišta, navedenog u paragrafu 9 Drugog zahteva, i natrag;

---

³⁵ Vidi Podnesak Srbije od 2008. godine, par. 7, gde se navodi da su te garancije "iste kao u svim drugim slučajevima privremenog puštanja na slobodu u kojima ih je Republika Srbija davala"; Drugi zahtev, par. 6.

³⁶ Dopis državnog sekretara (Ministarstvo pravde Republike Srbije), 27. mart 2009. godine (poverljivo); Izveštaj Ministarstva unutrašnjih poslova o proceduri u skladu s odlukom pretresnog veća MKSJ o privremenom puštanju na slobodu do nastavka suđenja optuženom Vladimiru Lazareviću, tokom perioda od 11. do 23. februara 2009. godine, 11. mart 2009. godine (poverljivo).

³⁷ Dopis zamenika direktora Protokola Ministarstva spoljnih poslova, 12. maj 2009. godine (poverljivo).

³⁸ Dodatak Prilogu.

3. vreme privremenog puštanja na slobodu počće da teče kad Lazarević bude predat pod nadzor ovlašćenog predstavnika Vlade Republike Srbije i prestaće da teče kad se on vrati pod nadzor holandskih vlasti, najkasnije 25. juna 2009. godine;
4. Lazarevića će tokom povratka avionom pratiti ovlašćeni predstavnici Vlade Republike Srbije, koji će ga predati pod nadzor holandskih vlasti na aerodromu Schiphol, a holandske vlasti će zatim prebaciti Lazarevića natrag u PJUN u Hagu; i
5. za vreme trajanja privremenog boravka na slobodi, Lazarević će se pridržavati sledećih uslova, a vlasti Republike Srbije će se postarati da oni budu ispoštovani:
  - a. pre odlaska iz PJUN, Lazarević će Ministarstvu pravde Holandije i sekretaru Međunarodnog suda dostaviti pojedinosti o maršruti svog putovanja;
  - b. Lazarević će, kada nije na lečenju u Niškoj bolnici, ostati na adresi navedenoj u paragrafu 9 Drugog zahteva;
  - c. Republika Srbija će obezbediti dvadesetčetvoročasovni nadzor nad Lazarevićem sve vreme njegovog boravka u Srbiji;
  - d. Lazarević će predati svoj pasoš Ministarstvu pravde Srbije i on će tamo biti čuvan sve vreme njegovog privremenog boravka na slobodi;
  - e. Lazarević neće ni na koji način kontaktirati bilo koju žrtvu ili (potencijalnog) svedoka, niti će uticati na njih, odnosno, neće ni na koji drugi način ometati postupak ili sprovođenje pravde;
  - f. Lazarević o svom predmetu neće razgovarati ni sa kim, izuzev sa svojim braniocem, uključujući sredstva javnog informisanja;
  - g. Lazarević će se strogo pridržavati svih uslova koje postave vlasti Republike Srbije, a koje su neophodne da bi one mogle da ispoštuju svoje obaveze na osnovu ove odluke;

- h. Lazarević će se pridržavati svih daljih naloga Žalbenog veća kojim se izmene uslovi privremenog puštanja na slobodu ili kojim se ono ukine; i
- i. Lazarević će se vratiti u PJUN najkasnije 25. juna 2009. godine.

18. Žalbeno veće dalje **TRAŽI** od Republike Srbije da preuzme odgovornost za sledeće:

1. obavezu da imenuje jednog zvaničnika Republike Srbije pod čiji će nadzor Lazarević biti privremeno predat i koji će ga pratiti od aerodroma Schiphol u Holandiji do njegovog boravišta navedenog u paragrafu 9 Drugog zahteva i da, čim to bude izvodljivo, obavesti Žalbeno veće i sekretara Međunarodnog suda o imenu tog zvaničnika;
2. obavezu da obezbedi Lazarevićevo ličnu bezbednost i zaštitu dok traje njegov privremeni boravak na slobodi;
3. obavezu da obezbedi dvadesetčetvoročasovni nadzor nad Lazarevićem sve vreme njegovog boravka u Srbiji;
4. obavezu da pokrije sve troškove vezane za prevoz od aerodroma Schiphol do Niša i nazad;
5. obavezu da, na zahtev Pretresnog veća ili strana u postupku, obezbedi sve načine saradnje i komunikacije između strana u postupku i osigura poverljivost svih takvih komunikacija;
6. obavezu da bez odlaganja obavesti sekretara Međunarodnog suda o prirodi bilo kakve pretnje Lazarevićevoj bezbednosti, uključujući kompletne izveštaje o istragama vezanim za te pretnje;
7. obavezu da Lazarevića bez odlaganja pritvori ako pokuša da pobegne s teritorije Republike Srbije ili ako na bilo koji drugi način prekrši odredbe i uslove svog privremenog puštanja na slobodu propisane ovom odlukom, kao i

- da o svakom takvom kršenju bez odlaganja obavesti Sekretarijat Međunarodnog suda i Žalbeno veće;
8. obavezu da poštuje prvenstvo ovog Međunarodnog suda u vezi s eventualnim postojećim ili budućim postupcima u Republici Srbiji vezanim za Lazarevića; i
  9. obavezu da, kada se Lazarević vrati u PJUN, podnese pismeni izveštaj Žalbenom veću u vezi s tim kako se Lazarević pridržavao odredbi ove odluke.
19. Naposljetku, Žalbeno veće **UPUĆUJE** sekretara Međunarodnog suda da učini sledeće:
1. da se konsultuje s holandskim vlastima i vlastima Republike Srbije o praktičnim pripremama za privremeno puštanje Lazarevića;
  2. da od vlasti država kroz koje će Lazarević eventualno putovati traži sledeće:
    - a da ga drže pod nadzorom sve vreme koje provede u tranzitu na aerodromima na njihovoj teritoriji; i
    - b. da Lazarevića, ako tokom putovanja pokuša da pobegne, uhapsi i pritvori do povratka u PJUN; i
    - c. da Lazarevića zadrži u PJUN u Hagu sve dok Žalbeno veće i sekretar Međunarodnog suda ne budu obavesteni o imenu zvaničnika Vlade Republike Srbije pod čiji će nadzor Lazarević biti privremeno predat.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra tekst na engleskom.

Dana 22. maja 2009. godine

U Hagu, Holandija

/potpis na originalu/
sudija Liu Daqun, predsedavajući

[pečat Međunarodnog suda]